

زبان و فرهنگ ماچیان

آتشی است از هوسیقی و بمعنی cukur =
کسی که آبله درو است و با آبله می‌اید :
«آبله‌چکور»

cukulâ šordən = دست هالییدن لباس در موقع شستن
کشتن رشک و شبیه cukula zän =
ونظایر آن بین ناخن دوشست در سر
cul = ویران- خراب
cul bôn = ویران شدن- خراب شدن =
cula = ساقه‌گیاهان و بمعنی واحد
سیگار چنانکه گویند «چوله سیگار
بده» یعنی پنج دانه ، پنج تا.... و بمعنی
ریشه شاخه هیزم و یک تکه چوب

cun pâya = چوب مخصوصیکه
«چون چی» دسته‌های زنبیل را در در طرف
آن که بر آمدگی دارد گذاشت و بدش
می‌گیرد

cunci = تخم مرغ فروش- کسیکه‌شنلش =
خرید و فروش تخم و مرغ و خروس است
cû cár = سوسмар- مارمولک
پستان و بمعنی هرجیری که =
مثل بر آمدگی نوک پستان باشد «رک :
برهان ذیل ماده : چچو»

cücüri pas munda = کنایه از
اشخاصیکه از معاشرت امتناع می‌کنند و

طبق- ظرف چوبی که در = cupăra
آن گندم و برنج را پالک می‌کنند
Cura = سینه‌هزاریکه در آن آب استاده
باشد

cûrûm = اسم گیاهی است- ارزن- دانه
های آن خواراک مرغان است - مردم
تهیید است نیز آنرا آردیمی کنند و می‌خورند.
از آن غذائی بنام : cûrûmeiki
درست می‌کنند

curra = آبیکه از ظرفی بلا انتظام
بریزد

curnil = جوهری که در نوشتن بکار =
رود ، رنگش بنشش است
cusak = نوعی کفش
kus nafas = کنایه از شخص پر گو-
یا و هسر

cüšma = بمعنی چشم- و فاصله بین
پایه‌ها و «کلهام» - و واحد ساختمان
است و نیز بمعنی تخم مرغیکه در لاده
مرغ می‌گذارند تا مرغ بهوای آن تخم
کند. رک :

cuya = پارچه‌ای است پشمی که گالشها
از آن لباس میدوزند
cuqâ qaba = کتیکه از پارچه چوخا =
دوزنده. «قس: برهان ذیل : چوخا»

برداشته «چوم» میگویند
قسمتی از بنه سیر را گویند = citim
بوته سیر را به = citim-â gudθn
قسمتهای مختلف تقسیم کردن (دانه‌های ریزن را از بنه جدا کردن)
ظرف سفالینی که در آن شیر = ciri
میدوشند سر آن گشاد است و از مس هم میازند
چنگک و نیز بمعنی گردوبئیکه = cik
هزش بستختی در آید
با ناخن کسی را مجروح = cik gitθn
کردن
کف دو کف دست را بهم زدن = cikâl
وصدائی در آوردن، و بمعنی یک مشت دو دستی پر از برنج و غیره که معمولاً پیمانه محسوب میشود
کفرزدن = cikâl zân
شاخهای جوان درختان = cika
دانه
چهار دست و پارفتن = cik-ă bâlê
اطفال - یادو کف دست و دو زانورا زمین
قرار بدهد و راه برود
مقداری از بوته سبز برنج = cik-ă cim
که در یک مشت جای گیرد
زنگیری نازک که در دوسر = cingik
آن دو سکه دو ریالی قرار داده‌اند
وزیر سکه‌ها قلاب مانند است و برای زینت آنرا از زیر گلو میگذارند و در سر محکم می‌کنند امروزه تقریباً متوقف شده ولی در اشکورات و همچنین بین گالشها هنوز مورد استعمال دارد و از پیرایه‌ها بشمار می‌رود

کناره می‌جویند
زین ناودان = cûcûl dum
نام‌گیاهی است خوردنی و با cûşâq
آن ترشی میگذارند
متورم شدن چشم و صورت = cûm pila
بر اثر خوابیدن و خوردن زیاد
پرنده‌ایست پاهایش دراز = copin
و رنگش سفید است، در کنار رودها و آبهای می‌نشیند «هم گویند cobin» و «acopin»
«رک، بر هان ذیل، چوبین، چوبینک»
چوبینه «شبانگ» پرنده‌ایست در شبها = coccê
آوازی از او شنیده میشود و «cû eû»
میگویند. میگویند در اول انسان بوده، اسب اربابش را گم میکند و ارباب با او میگوید تو «چوچو» بشوی و دنبال اسب بگردی، او هم با نصیرت در می‌آید
دبالة سقف خانه = coguš gardân
که از دیوار جلوتر آمدۀ تا از رسیدن باران یدیوار خانه همانع نماید. از اصطلاحات نجاران
حرفهای بی‌اساس - یاوه و با = côlâ
«چرت» می‌آید، «چرت و چولا»
زمین‌باین و پرانه - زمینی‌که هنوز = côr
آباد نشده باشد و درخت و بوتهای تمثیل در آن باشد
زمین لم یزد ع و باین = côri
استراحت - مثلاً کسیکه پشتۀ ای = côm
دارد و از حمل آن خسته شود آنرا زمین گذاشته و بعد بدش و کول بگیرد، این مدتیکه او پشتۀ را زمین گذاشته و بعد

زبان و فرهنگ ماقچیان

xâl = شاخه‌های درخت که جهت چیز =
کردن مزارع و اطراف هنازل بکار می‌برند
xâl = قطعه‌زمینی را هموار کرده و =
دور آنرا مرز می‌کنند (یعنی گلهایی
بقطر ۳۰ تا ۴ سانت می‌گذراند تا آب
کاملاً در همه جای آن بنسیت باشد - این
زمین را باین مشخصات «حال» گویند
از اصطلاحات کشاورزان

بریدن شاخه‌های =
درخت

xar = صفت آدم نفهم - احمق -
کودن و بمعنی الاغ - دراز گوش و بمعنی -
قولنج هم است

xarəj = یک نوع ماهی است
xarək = جائیکه برای خشکاندن برنج =

می‌سازند (رك، خركدار) - و بمعنی دو
چوب است که در مقابل هم بفاصله‌یکمتر

(کمی بیشتر یا کمتر) روی زمین عموداً
فرو کرده و در وسطشان هیزم بچینند

xarək-dâr = برای خشکاندن برنج =
دو یا سه چهار تا درخت را بدبو طرف

دیوار خانه نزدیک بسته قرار میدهند
بطوریکه دوطرف چوب در دیوار فرو

رفته باشد و ساقه‌های برنج را قبل از در
جوبهای نازکی بسته سرهم قرار میدهند

(مثل سینخ زدن گوشت) و بعد آن جوبهای
روی آن چوبهای بزرگ که قبل از دیوار

فرو کرده‌اند قرار میدهند، آن چوبهای
بزرگ را «خرکدار» می‌گویند

xarj = هزینه و بمعنی غذا و خوردنی =
xar xəşâl = لوازم و اسباب زندگی =

صفت کسیکه برای کان =

cik-i riz = چین و شکنج روی لباس =
و صورت

ctəm = ستم - ملال آور - سخت و =
ctən هم می‌گویند

cş = اسم صوت - در موقع شاشاندن بهجه =
بن‌بان می‌آورند

ckər = کرخ و بی‌حس‌شدن عضوی =
جاییکه از شائی حیوانات و یا

cləm = آب خیس شده باشد

خ

خیلی خوب - اسم صوت ، در موقع =
قبول حرفي و اطاعت از کسی - و باز اسم
صوت ، در موقع نگهداشتن اسب و گاو
هنگام خرم کردن و حرکت یعنی بمان -
باشد

xâbâli = خواب آسود

xâb xura = خر خر بزرگ در خواب

xâxur = خواهر

xâxur za = خواهرزاده

xâs-θ ku = کوهی که در آن از علف
و گیاه خبری نیست

xâš = استخوان - کنایه از لاغری

xâš vâlis = کنایه از بادمجان دور =
قاپ چین - صفت افراد دو رو

xâš-θ küfü = نوعی کدو

xâk = خاک روی قبر و بمعنی خود قبر =
«رك، برهان ذیل : خاک»

xâk-θ sâra = خاک نیم گرمی که روی =

شکم می‌بندند تا در شکم رفع شود، مر بوط
به پزشکی خانواده (گیل تجریه)

xâk salima = گیاهی است وحشی

xăsa	=	بیضه- خایه
xăla	=	ظرفیست گلی که آنرا در زیر= گهواره طوری که با گهواره مماس باشد
		قرار میدهد تا ادرار بچه بوسیله «düdülü» (رک: بهمین ماده) وارد آن شود، گنیف گهواره
xăla	=	تار- مثل یک خاله مو یعنی یک تار مو و نیز یعنی مقدار آبیکه از رود بزرگ منشعب شده و مسیری خلاف مسیر رود اصلی را بیپماید
xăli	=	تنها- فقط، مثل: «پلا خالی» بخوردم» یعنی پلورا بدون خورش خوردم
seyr	=	مقدار بی نج پا پولیکه به گدا = یا درویش میدهدند
xərsak	=	یک نوع قالی که دارای پشم‌های بلند است و نیز هر فرشی که از جنس پست باشد
xəşər	=	فسار
xəlät	=	تکه‌خردهای کوزه و سفال
xəş xəş	=	اسم صوت- صدای سینه‌هنجکام تنگی نفس
xəläl	=	چوبها ریز و خلاشهاییکه با آن دندان پاک می‌کنند، «زک: برهان ذیل: خلال»
xutka	=	پر نده است در بائی که بن بان لاتین: anas crecca و بزیان روسی
		گیلکی: ستوده chirok
xuj	=	آمرود- نام علمی آن pirus communis میباشد
xujir	=	خوب- زیبا- صفت آدمهاییکه خوش اخلاق هستند، «رک: برهان ذیل: خجیر»

xar kalla	=	برای دیگری کار میکند- در موقع دشنا می‌بکار می‌برند
xar gil	=	«بچه و زغ که سر گرد ودم باریک دارد»- در مرد دشتم با فراد هم استعمال میکنند
xar müra	=	دو چوب باندازه ۱/۵ تا ۲ متر را روی زمین بموازات یکدیگر که فاصله آن دو از هم تقریباً ۷۵ سانت است بطور افقی میگذارند و بعد روی آنها را سه چهار تخته میخ میکنند و سپس روی آن سنگ یا گل و غیره میگذارند و حمل میکنند
xarvâr	=	مهره‌های بزرگ سبن رنگ که در قسمت جلو بالان و روی افسار و غیره میدوزند- خرمهره یکصد و پنجاه کیلو- از اوزان است
xasil	=	خوبید- جوییکه میکارند و پس از سبن شدن و قبل از خوش‌زدن آنرا درو میکنند و بگاوان میدهنند
xaf	=	کمین
xaf gudən	=	سر بخواب زدن
xafa	=	خفگی و خفه شدن و بمعنی سرفه «قسن: خفه در برهان قاطع ذیل همین ماده»
xafat tars	=	ترسو- کسیکه و حشت و ترس خودرا پنهان میکنند
xafiyoni	=	بطور ناگهانی
xäkindâz	=	خاک‌انداز- ظرفیکه با آن خاک را ببرون میرینند
kalk	=	جمعيت- مردم
xanəş	=	نویی گیاه است که در کنار دردها روید

زبان و فرهنگ ماجیان

در آرد آن خرفه هم ریخته باشند؛ تاوه ای را بطور معکوس روی آتش می گذارند و خمیر آرد را با «ورده» بشکل دایره در می آورند و روی آن می گذارند و می پنند غله است که در من ارع گندم = **xulôr** می وید - دانه اش سیاه و گرد است خوراکی نیست، «رک؛ بر هان ذیل؛ خلر» غم و غصه داشتن - **xulk xafa bôn** = ناراحتی داشتن بر اثر پیشامدی ظرف بزرگ سفالین که در آن = **xum** برنج و غیره رینند، «رک؛ بر هان ذیل؛ خم» نوعی گنجشگ = **xumuse** کوزه گر = **xumêr** بمعنی خاوه - رویدای = که بر روی شیر خام بندد خون - دم عربی و بمعنی قتل = **xun** چنان که گویند : «فلانی خون بگوده» یعنی فلانی قتل کرده قاتل = **xuni** گاویکه به رض شان - **xun^θ miz** خون هبتلا باشد سزاوار و شایسته ولایق و نیز = **xorand** بمعنی مقابله و ضد و حریف سینه، «رک؛ بر هان ذیل؛ خورند» اصم صوت - برای گرفتن = **xos xos** مرغان موقعیکه میدوند دکانداران در موقع = **xôna âbdon** دریافت یول از خریدار و یا مشتری در موقع دریافت شیئی از فروشنده این لفظ را گویند و در موقع تحسین و تمثیل نیز بکار برند **xôna büdür** کسیکه در خانه اش =

هنگام سحر = **xurus xon** آفتا بر و = **xurta** ساختمان مستطیلی - **xurjini** ساختمانی که وسط آن راهرو باشد و در طرفین آن دواطاق ساخته اند لوازمیکه از خانه داماد = **xurda bâr** در موقع عروسی بخانه عروس میبرند دست بکش - از = **xusir bigzar** اقدام امری چشم بپوش و بمعنی تقصیر - گناه مثل: «می خویسی بکذر» یعنی : از تقصیر من بگذر یا ولم کن بوسه - = **xuš** بوسیدن، «رک؛ بر هان ذیل؛ خوش» = **xuš-ă-dăñ** مالی را از آن خود دانستن = **xuši** پارچه خوش نگ و دوخت = **xuš puz** را گویند - و نیز لباس مردم پسند و مدل است که مطابق مد و اصول روز تهیه کرده و دوخته باشند در زمین پر از = **xušk-â muje** گل ولای از مکانهای خشک گشته اند حقوق نوکر یا کلفتی که = **xuška** بدون خوراک و پوشانک اجیر می شود = **xušk-a slâ** تعارف و دعوت ظاهری و سرزبانی جاده و مزرعه ای که اجن = **xuš kom** زار و گلین نباشد هیزم نیم سوخته = **xulâ sut** خرفه - گیاهی است که در کشیز از ها می وید - دانه اش گرد و سیاه است یک نوع نان است که = **xulpâ non**

را بتنه درخت میکوبد - گوشش حلال است رک، دارکو
خزهای سبزرنگی که روی dâr cac =
تنه درختها و شاخها میرود
قورباغه سبزرنگی = dâr qur băqa=
است که روی درختان زندگی میکند
کسیکه اصلاحگوشش نمیشنود dâr kar =
گیاهی است - بسفایج = dâr kari
دارکوب - پرندهایست = dâr ku =
«رک، برhan ذیل، دارکوب» و نام علمی آن (L.) picus viridiš «diâtel»، یا «zelem»
خوانند (رک، فرنگ گیلکی - ستوده)
مراسمی است در اشکورات = dâr vâr
که در موقع خانه سازی همسایه‌ها باید
بعنوان کوملک رایگان با او از چنگل درخت و چوب خانه را بیاورند این عمل را «داروار» گویند
کنایه بکسیکه dâr vâr dabe =
کاری نکرده ولی خستگی و کوفتگی زیاد دارد
گیاهی است = dâr vâš
پس از چیدن گرد و فندق و تمام کردن آن، یکدفعه دیگر زین درخت و اطراف آن میکردن، تا گر گردویی یافندقی جا مانده باشد بردارند این عمل را «دار و اموجه» گویند
صمعه - ماده چسبناکی است = dâr vinja
که از آوندهای درخت خارج و روی پوسته آن جمع شده و در مجاورت هوا سخت میشود، رنگ آن تقریباً شبیه به قرمز تیره است داس - آلت بریدن = dâz

کم پیدا میشود، از خانه گریزان نوعی کدو که xôna mâr kodu =
شکمش تغیریاً بصورت آمرود و گلابی است xôna mâr küfü =
هنگامیکه عروس برای اولین بار وارد خانه داماد میشود از طرف داماد چیزی (ملک، پول، گاو وغیره) بعنوان پای انداز بعروض میدهدن، این وجه و مملک را «خونه واشو» گویند xônθxâ =
کارفرما - صاحبخانه زن صاحبخانه = xônaxâ^{zθn} =
«مقدار زمینی که برای ساختن خانه و حیاط و باغ سبزی خانواده ای لازم است این مقدار زمین واحد خرد و فروش زمین در اراضی مسکونی است» بیل چوبی - دسته اش نیز از xôya =
چوب ساخته شده، «رک، برhan قاطع ذیل: خوبی»
جا خودن - وارفتن =
فamil - قوم xîš =
جلد - پوست گوسفند و بن - کنایه = xik =
از شکم xiyäta =
لنج سفید یا سیاهیکه جهت وصله البسه بکار میرود ته مانده هر چیز عموماً =
xrt-o prt = ته مانده دکان خصوصاً

۵

مد - مناسب روز - رسم و عادت = dâb =
درخت «رک، برhan ذیل: دار» = dâr =
دارکوب - پرندهای = dâr tuk zane =
است که روی درختان می نشینند و نوکش

زبان و فرهنگ ماجیان

اسم صوت صدایی که از **darang** =
کو بیدن روی ظرف مسی در می‌آید
دارس بریدن- از روی **dar jēn** =
خشم و غضب چیزی را بریدن
دریچه و روزن کوچکی که در **darjik**=
منزل تعییه می‌کنند عدماً و روزن کوچکی
که در «دم» آهنگری کار می‌گذارند، خصوصاً
خرج- هنینه =
دوخت و قسمت پارچه بیکدیگر =
ونیز معنی ۱۶ یا ۱۴ (اندکی بیشتر
یا کمتر) مشته برنج در و شده است که در یکجا
می‌بینندند
کنایه از **dar zamin dana bōn**=
خوشحالی مفرط
سوزن- آلت دوختن، رک، **darzən** =
برهان ذیل، درزن، سعدی گویند:
کس از خالق در کوی و برزن نماند
در آن جایی که جای درزن نماند
بچاکزدن- فرار کردن =
darq =
اسم صوت، صدای سیلی
dar gaz=
یک نوع داس است که دسته آن باندازه یکمتر می‌باشد و چوبی است
با آن علف درو می‌کنند و آن کسیکه
با آن علفرا می‌برد «در گزرن» می‌گویند
«قس: در گزرن در برهان قاطع ذیل
همین ماده»
darvâ =
توجه- بخیال
darvâ dabôن=
توجه داشتن- مثلاً
کسی کاری انجام داده یا چیزی از او
کم شده باشد، ولی نسبت آن موضوع
بی توجه است، گویند: «دروادن»، یعنی
بخیالش نیست

dâشتâr = دارندۀ نگهدارنده
مقدار پول یا شیئی را که در **dâشتâri**=
مقابل نگهداری گاو و گوسفند و غیره
بکسی می‌پردازند «داشتاری» گویند
dâr- ضرس- و بمعنی نشانه است =
گرم- که پس از سوختن و یا سوزاندن بر بدن
انسان و حیوان باقی می‌ماند
dâk = چنگ ماهیگیری است و آن =
از آهن است سرش خمیده و تیز می‌باشد
وروی چوبی محکم می‌کنند و در رود راه
می‌روند که اگر ماهی‌یی بپاشان خورده با
آن بزنند و صید کنند
dâl = هرغی است شکاری، رک، برهان =
ذیل، دال،
جنگل- و بمعنی کتاره و بائین =
جامه
dabba = کسیکه اضافه بر قرارداد و =
تعهد زیادی طلب کنند
daprkəsən = از خواب بریدن =
تلخ- غذائیکه پس از ماندن زیاد =
زبان و دهان را بگزند
daja = در گوش حیوانات و بادیکی از =
اعضاء بدن آنها علامتی می‌گذارند که
آنرا «دجه» گویند در گوسفندان و گاوان
مقداری از گوشها پاشان را می‌برند
dacin ficiñ gudən = رفت و روبرو =
کردن- خانه تکانی نمودن
dada = خواهر بزرگ ، «قس: ۵۵۵
در برهان ذیل همین ماده»
dar-â mad = دخل- ضدهزینه
dara = دره- شکاف بین دو کوه- کنایه =
از شکم افراد طماع

dassθk dän = دستور دادن، بمعنی اینکه شخصی در خفا بکسی بگوید که گاو و بالوازم آندیگری را سرت بکند
 das kâr = کار دستی- مشغولیات- و نیز بمعنی لوازمیکه خوشان داماد برای عروضیکه هنوز درخانه پدر است بپرسند
 das katθra = استخوان پهن کتف
 das kalia hamän = باعیل و رغبت تمام بچیزی روی آوردن
 هل دادن- کسی را = das kün zän بدون خبر و ناگهانی تنه زدن
 das ləng-e ji drâz tar = کنایه از فقر و بی چیزی و نیز بمعنی کسیکه جائی جهت گرفتن چیزی بروود و بدون نتیجه بر گردد
 نباتی است کوچک و = das limbu گرد و دارای خطهای سبز یا سفید شبهیه بخر بزن، «رک، برhan ذیل: دست انبویه»
 وضو = das nmâz وضو گرفتن
 هیدان وسیع و صاف = das nmâz gitθn
 صحراء دشت، «قس : دشتگی در برhan ذیل همین ماده»
 داغیکه مثلا پس از سوتگی = das ma در صورت باقی میماند، «قس، دخمه در برhan ذیل همین ماده»
 جواب زور را گفتن = das gudən
 دقت = das qa
 حک کردن = das kandən
 عوض = das kəš
 عوض کردن = das kəš-â gudən

daryâ = اصطلاحا بشمال اطلاع شود
 باعجه- باعکوچکی که در = das bâr آن سبز بجات کشت کنند
 مشغول- سرگرم = das bkâr استمالت
 das-o pâ dakətən = کردن- باخواهش کسی را از کاری منصرف کردن
 پارچه ای که بدست میگیرند و ظرف گرم را بر میدارند = das pita
 ضامن = das târ تبر کوچکی است بادسته
 چوبی تقریباً ۱ متر یا یکمتر و نیم - = das tôr جزء حرب است، «رک، برhan قاطع قس: دستره»
 دستکش = das jurâb میوه هائیکه از روی درخت
 با بزرگ آوردن شاخه اش بادست میچینند
 انتها- پایان کار = das âxar مقدار بول و وجهی
 است که قمار بازان پس از اتمام بازی مشروط بر اینکه برده باشد باطراف افیا نشان میدهند
 کنایه از بخشندگی- = das-o dəl bâz کسیکه خوی حاتمی دارد
 هل = dasəngâl
 هل دادن .. فشار = dasəngâl zän بر کسی وا رد کردن و او را از جایش بمند کردن
 «چوبهای نازک چهار تراش بقطار پنج سانتیمتر که از داخل و خارج جلوی ایوانها بستون بگویند» = dassθk
 و روی آن اشیاء بگذارند

زبان و فرهنگ ماجیان

dəst را از آب خیس کرده و = سپس باطراف بیرا کنند
 dəpâc پاشیدن آب بر سر و روی = سبزی و یا ییاز و سیری که بطور خام با غذا میخورند
 dəpâ cēn پاشیدن تخم مرغ = نیز به معنی چیزی را خم کردن
 dəjâb قسمت عقبی مفصل ران و ساق پا - پشت «گشکاک»
 dəgard پیچ راه
 dəgårdən vgårdən gudən پشت و رو کردن
 پخت-پهن شدن خانه و بادرختی = بر روی زمین بر اثر وزیدن بادیا و بر این ویاباعوامل دیگر- و نیز به معنی سائیده بنگ
 نعناع و هیل است که باقدرتی شکر مخلوط میکنند و بعد با «هلو» (گوجه) میخورند
 dəla میان هرجیز
 dəl-â suji حالت ترشه در معده -
 کسیکه بر اثر خودن زیاد و یا غذایی که با معده سازگار نیست، احساس اشتها نکند
 دو دلی- در تردید بودن = dəlē
 dəl-θ dôna مطابق ذوق- عزیز و گرامی
 ناسی است و در هم قع نفرین = گوبند
 dəl dard طماع و شکمو
 خواب انداز کردن = dəl garmâ šōn نگران- پریشان
 dəl vāpas مکروه- چیزی که موجب = رنجش خاطر و ذوق شود

dagar = کسی که حرفا های بی سر و ته بزنند - دلقک - سپکسر
 baridēn باران و برف
 dala شکمو
 dallâk ختنه کن- و به معنی سلامانی = و همچنین به معنی کیسه کش حمام و نیز به معنی کسی که در عروسیها و جشنها غذامی بزد سر کوفت
 damar خط و انصال ریش و موی سر
 dam-θ xat ابتداء - نزدیکی
 dam-θ sar تنهای رنگارنگ که در قلابدوزی مصرف میشود
 dang-â bôn بی حرکت ماندن و = ساکت شدن در موقع شنیدن خبر ناگهانی
 dang-θ dâr کسیکه از خود حرکت = و جنبشی نشان تمیدهد
 dahana دهانه- مدخل آب رو دخانه = یک نوع داس که لب آن دندانه =
 dâra دار است و با آن برنج را درو می کنند «رک: بر هان ذیل: ۵۰۰»
 dârgam فلقل- نوعی از ادویه = گوسفند و گاو و یا هر حیوان =
 dâsti دیگری که برای ازدیاد نسل و استفاده از شیر و غیره میخورد و نگهداری میکنند
 dâmarda آلنی است که در سر آن = تخته ای با اندازه نیم متر میباشد و با آن زمین شیار شده را پهن میکنند تا آماده نشاء شود .
 dâmišak در گذشته- سابق =
 demötün حسود
 dêsisa خیسیده

dus xâxur = خواهرخوانده
dušâb xor angüšt = انگشت
سبابه
ظرف سفالینی است باندازه = dušon
خمره، سرش گشاد است ماست را در آن
دیزند و اینقدر می‌جنیاند تا روغن
جدا شود
کوهان گاو خصوصاً و = duš kul
معنی کتف حیوانات عموماً
dukâra = مردیکه نهپر و نهچوان
باشد و dukâra هم تلفظ می‌کنند
حرفهای بی‌اساس = dük sarê harf
باوه
جو بیست که سر آن بدوشاخه = dugal
بزرگ تقسیم می‌شود
نینه هاهی - و نین آدمیکه خایه = dul
هایش باد کرده باشد و هنگام راه رفتن
باهای خودرا باز بگذارد، «رک، برهان
ذیل ماده، دول مهن وحاشیه»
طاچجه کوچکی که در گوشه = dulâb
اطاق هم‌سطح زمین بنا می‌کنند و قسمت
بالای آن هلالی است، «قس: دولاب
در برهان»
کسیکه بیضه‌ها یش باد = dul xâya
کرده باشد و نین کنایه از اشخاص بی‌عرضه
نوعی گوساله که دیگر از شیر = dumus
گاو تقدیمه نمی‌کند
دوقلو - توأمان = dumbula
دم جنبانگ = dum béláskən
بر ندهایست که در کنار آبهای نشینند و
دم خود را غالباً تکان میدهد، «قس:
دمتک در برهان»

دوغ = du
قیچی بزرگی که پشم گوشه‌ند = duārd
ومؤی بن را با آن می‌جینند، «قس: ۵۹ -
کاره در برهان»
پس از ویجین یکمرتبه = du bâra
دیگر علفهای هرزه را از توی مزارع
می‌کنند و کنار می‌اندازند این عمل را
«دوباره گویند»
دو نفر یکه پشت سرهم = du pušta
بر روی اسپی سوار شوند
مکار و خیله‌گر، «قس: ۶۰ -
دواں باز در برهان»
دو شاخه = duxâla
روی کاغذهای کوچکی ملاها = dûda
برای چشم‌زخم اورادی هینویسنده و بعد
آنرا دود می‌کنند و بمعنی آنچه از کره داغ
کرده در تهه دیگر سوب کنند و نین تارهای لیکه
برابر دود اجاق در زین سقف ظاهر
می‌شود ومثیل دود سیاه دنگ است
آلئی است که ذکر پسر یا = düdüli
یا فرج دختر را در آن می‌گذارند که
ادرارش بوسیله آن وارد کنیف شود،
مال پسر تقویتاً بشکل «چیق» است آنرا
در تهران «lalak» یا «mumine» گویند
زبر - خشن، ضدنرم و دیز = duruj
اندازه‌ایست. سرانگشت = durum
سبابه تا سرانگشت شست و قییکه کاملاً
بطرفین باز باشند
در فرش، آنچی است که کفش = durovš
دوزان بوسیله آن کفش را سوراخ
می‌کنند و با سوزن مینه‌وژند

حمل و نقل (واژم استفاده میکنند)	
dörün = درون- توی	
dörüni = کنایه از شکم	
didă gitən = کنایه از قطعیت نمودن	
dizi = اسب و قاطر سیامرنگ	
dil = چائیکه دورش را با شاخه های	
درختان جهت نگهداری گاو و گوسفند	
محکم کرده اند و نیز کنایه از در ترکننای	
بودن، «رک، برهان ذیل، دیل»	
جهره، «رک، برهان ذیل، دیم»	
díma = کناره- گوش	
dimbur = کنایه از سرخ شدن صورت	
و مقدمه کسالت و بیماری	
dim kúla = قسمت برآمدگی صورت	
diyâr = سر اشیبی تپه و هرجیزی که	
این مفهوم را بر ساخته diyâr هم تلفظ	
کنند	
diyâra = دایر- نوعی آلت طرب	
dtâvâr = سزاوار- در خور- زینده	
dtar = دختر	
dhani = لجام اسب	
dhan bla = دهن در- کنایه از کسی که	
جنب و جوش ندارد- صفت افرادی عرضه	

و

râb , riyâb =	جلazon
râs=	راست- هسته یم، «رک، برهان ذیل، راس»
râsa =	هرس- شکلی است که از چوب
میسازند و بتنش لباس هی بوشا نند و در مراع	
بهجهت راندن حیوانات و حشی برای میکنند	
râs-ă gitən = از روی زمین بلند	

کنایه از اشخاص موزی =	dumdâr =
ریسمانی که در آنهای = dum kaš =	اره های بزرگ می بندند و کسی آنرا
میکشد تا کومکی به «دسته گش» کرده	باشد آن شخص را «دم گش» گویند و کنایه
از کسانیکه کارهای کم اهمیتی را انجام	میدهند
کنایه از خشمگین شدن- خصوصیت و رزیدن	dundon sâvθsen =
کمر بندیکه عرض آن از	duvâl =
کمر بند های معمولی بیشتر باشد، «رک،	برهان ذیل، دواله
آشمار- آبیکه از بین دو	dotur =
سنگ و قسمت نسبه منتفعی به ته دره	
فرو هیریزد، اکثرآ مردم خودشان آشمار	
مصنوعی جهت استحمام میسازند - این	
عمل در اشکورات رواج دارد	
بشقاب بزرگ	dori =
تحریک کردن- تکان دادن	doku doku zân =
دمو- دوبزمین خوابیدن =	dombura =
اسم دهلي است- شکمبه	dombuke =
گاو را روی ظرفی همینه ندیس از خشک	
شدن با دو چوب نازک روی آن میزند و	
مینوازند، «رک، برهان ذیل، دنبک»	
معنی هوی زلف و گیسوئی که	dôta =
بنابند و بیچند	
معنی دانه هر چیز- و هیچین	dôna =
معنی انواع جوشهايی که ببدن میزند	
دست تو پر- کیسه ایست	döstöra =
منتها از پشم هی بافند و رنگارنگ است	
با اندازه کیسه های ۳۰ کیلوگرمی میباشد برای	

razθk = حلقه‌آهنی درب. و بمعنی یکنوع گیاهی است پیچنده - بنام «*tamus communis*» بفرانسه آنرا «*tamier*» خوانند، (رک فرنگ گیلکی، ستوده)

razin = لاستیک - و نوعی کفش = لاستیکی است که پیامیکنندو نیز تیراندازی میباشد که از لاستیک سازند

rasmi = نوعی از برنج پست گاو وورزائی که رنگ آن سیاه = *raš* وسفید باشد. و بمعنی آب رودیکه بر اثر ریزش باران و وارد شدن آبهای ساحل در آن رنگ اصلی آن تغییر میکند و تقریباً بصورت قوهای روش در آید و مطابقاً بجنین رنگهای اطلاق شود

ranj = نوعی آفت مرکبات *ravθš* = جریان آب را گویند *răbθškən* = اسم پرندۀایست حلال گوشت از سارکوچکتر نام لاتینی این پرنده «*turdus pilaris*» و بروسی آنرا «*drozd-ribi nnik*» خوانند، (رک: فرنگ گیلکی، ستوده)

răšahi = شاهزاد، (رک: بر هان ذیل: راه شاه)

نوعی گیاه - نام علمی آن = *remâj* = *plantago major* «است، (رک: فرنگ گیلکی، ستوده) تعیین مقدار - لوله‌ایست از نی =

برای تعیین اینکه چقدر باروت در یک تفونگ برای یکدفعه خالی کردن لازم است. و نیز موقع خطاب بکسی این لفظ را گویند. «*rey*» هم تلفظ کنند

کردن

râš = اسم درختی است
بارانهای تند بهاری که پس از اندکی باریدن بند می‌اید

râ hamän = کنایه از توافق داشتن - موافقت کردن برسر موضوعی - اختلاف نداشتن درامری

rab = گلهایکه از آب گل آلد در ساحل رود رسوب کرده و سفت شده باشد از زیر بار شانه خالی = *rată dăń*

کردن

raja = بالای کوه
raja dan-θ bôn = کنایه از حرفهای بی اساس و یا ووه

ردیف - ددم - ردیبا - راه دست، = *rac* = *raq*: بر هان ذیل: رژه

ردیای انسان یا *rac-â gudən* = حیوان را دنبال کردن و بمعنی مایل کردن - همیا نمودن - آماده ساختن

هبارانی که در امر ورش باد = *rada* = سمت آن کج شده و بدیوارها بر سد

بر گرداندن - و بمعنی *rad gudən* = سقط چنین

مو - تاک - بنام - *raz* = «*vitis vini*» - *vigne* = معروف است و بفرانسه آنرا «*féra*» و با انگلیسی «*vine*» خوانند، (رک: فرنگ گیلکی، ستوده)

raz-a mônəsən = مانند رزبودن - صفت کسیکه در کشتنی شهامت نشان بدهد و پاهایش را بپایی رقیب می‌بیچاند و بهر طرف بر گردانند نیفتد و مثل فنر قابلیت ارجاعی داشته باشد

زبان و فرهنگ ماقیان

rušun = آبکی ضد مایع و بمعنی روشنایی و نیز ضد اخمو و عبوس مجازاً یعنی شاد و خوشحال

ruv'on düda = مایعی که پس از گرم کردن «گره» در تهدیگ باقی میماند

rukko râs = بدون ابا - مستقیماً اظهار یا اقرار و بیان مطلبی بدون کمترین شرم و حیا و رودر باستی

ruma = جمعیت زیاد، موقعیکه خواسته باشند زیادی، جمعیت را برسانند این کلمه را گویند، «قس: رمه در برهان» گواليه‌ای که تازه از شیر خوردن سر باز زده باشد

runəmâ = هدیه و تحفه‌ای که در روز عروسی و یا ایام دیگر از طرف خویش و قوم عروس و داماد بایشان میدهند، «رک: برهان ذیل: رونه»

roniki = «دنباله‌پالان که از بالای ران» اسبهای بارکش میگذرد و دو سر آن بپالان بسته میشود

rit = چوبه‌ای است محکم که در زیر «لنگه‌های کندوچ» میگذارند (رک، کندوچ)

rij = کنار رود که از سنگهای ریز پوشانده شده و نیز جاییکه خط غرقشدن در آن کمتر است، «قس: ریز و ریز در برهان»

risa = واحد خرد و فروش علف - در یی هم راه افتادن بره و گوسفند

riša = مرضی است که گاوان بدان مبتلا میشوند و آن در آمدن تارهایی است شبیه برشه درختان در داخل دهان آنان

چوب بلندی است که با آن گزندو = را از درخت پائین کنند. **rəθt** هم گویند سرگین گاو و گوسفند. هنگام بهار که علف سبز خورند مبتلا میشوند «رک: برهان ذیل: ریخ» کنایه از فراز پست و بیمقدار = **rəθxən** و بمعنی «آدمی و حیوانات دیگر که اسهال و شکم رو داشته باشد و آلوهه کاری کند».

«رک: برهان ذیل: ریختن» تخم‌شیش، «رک: برهان ذیل: رشک» **rəθšk** فخری است که جهت چرخاندن دوک بدور چرخک، از روی چرخک و دوک می‌گدارانند و دو سر آن را بهم گره می‌کنند . و نیز بمعنی رخ - چهره و صورت **rum** و شکننده و هر چیزیکه مثل **rut** آن باشد مثل در آرد و قی قی تخم مرغ و شیر ریختند، نانی که از آن می‌پزند زود شکن میشود و آنرا «روت» گویند **rûta** = خاکروبه غذائیکه از آرد و سوس **rüja** = شلتوك و گندم برای سک می‌پزند و آبکی است **rudar bayisi** = رودر باستی - روبرو شرم کردن مأخذ بحیا بودن **ru dăştən** = پر روبودن - از بیان مطلبی ابا نداشت - بی باک روزبرداشت - انتخاب **ruz vigitən** = روزی سعد از روی تقویم جهت اقدام بکاری نیک و مسافرت

حالی که با آنطرف دست میدهد و چشمها یش
سیاهی میکند، اطلاق شود
zarx = دست را در ظرف آب بخ و سرد
کرده پس از اندکی از شدت سرما
از حالت طبیعی خارج شود و گز گز
بکند این حالت را **زدخ گویند** - کنایه
از افراد چابک و فرز
zar bânike = جانوری است باندازه
موشهای بزرگ که زیر شکمش سفید
میباشد - از خون مرغ و جوجه تغذیه میکند
میگویند: **ژروتی** زیاد دارد ، و کنایه
از کسیکه صاحب ثروت است
zarda = برنج و گندم و نظایر آن که بر اثر
رسیدن و یاد رحال رسیدن هستند و در روی
ساقة زرد شوند، باین **زردی** اطلاق شود
zarda melja = یکی از آنگهای
موسیقی محلی
zardək = هویج - گزر
صفت افراد بی غیرت =
وحیمت و نیز هنافق، «رک؛ برهان ذیل؛
زردگوش»
zardi = مرضی است که بر اثر آن سر =
وصورت زرد میشود - بر قان
zardni = زرده تخم مرغ
zakki = اسم صوت - درمورد تمثیل
و تحقیر و نیز درمورد کسیکه از خود
تهییف میکند
zam = زغالیکه کاملا آتش گرفته و
سرخ شده باشد و شعله هایی از آن خارج شود
zang = زنگوله ای که بگردن حیوانات =
آوبزنند و نیز به معنی آب صاف
zangāri = رنگ سبز

ومانع تغذیه حیوان میشود پس از بریدن
آن ریشه ها شروع بخور اک میکند، «قس:
ریشه و رشته در بر هان ذیل: همین دو
ماده»
نخ خیاطی - نخهای نازکی = **rišta**
که در سوراخ سوزن کنند، «قس: رشته
در بر هان قاطع»
پسر، «رک؛ بر هان ذیل؛ را بگا» =
با حرکات لب بدون حرف = **rika**
rik zān = بکسی بد گفتن
فرق - خطی که از دو بخش کردن = **rig**
زلف در سر پیدا میشود

ز

گاو شیرده، گاویکه تازه زائیده = **zâj**
باشد، «قس: بر هان ذیل؛ زاج»
اظهار عجز و ناتوانی کردن = **zâr zân**
تفاق نمودن
zâv = زاج - از رق چشم
zâvâ = کلبه کوچک و کم نور
zâkon = نظام و قاعده
زهره حیوانات و بمعنی فرج زنان = **zâl**
از شدت تشنجی ناتوان = **zâl gudən**
شدن - در هورد ناسزا هم بکار می رود
zâ valad = فرزند
zabil = زنبیل - ظرفیکه از گیاه =
می باشد
«پوسیدگی پارچه - لک میوه» = **zada**
کبلک - پر نده ایست و در کوهستانها = **zarθj**
پیدا میشود، «رک؛ بر هان ذیل؛ زرج»
zarθj bal = در جلو کسی بعنی زین و بنا
بهجه کسی اذیت رساندن در آن موقع

zən pér = پدرزن
zur = کود-کود حیوانات- قوت و نیرو
zur ku = تلی که باروی هم انباشعن = کود حیوانات بوجود می‌آید.
zur-ă gir = جو بهای بالای لمه اطاف
zurura = مستراح و آبریز
züza = دانه‌های ریزی که روی بدن ظاهر شده و چرک می‌کنند
züka = صدای سگ و شغال و گرگ و نیز فرباد و صدای انسان که از دردی سر میدهد، «قس؛ با ذنویه و زوزه در برهان قاطع ذیل همین دوماده»
zulfin = زرفین درب
zunnâr = برگردان ویقه پیراهن
zôlu = کرم سیاه رنگی است که بین دن انسان می‌چسبد و خون می‌خورد، گاهی آنرا عمدتاً بین دن می‌چسبانند تا خونهای فاسد را بخورد
zoluk = بیعانه- گرو
zôma = داماد- این کلمه در اوستا بصورت **zâmâtar** و در سانسکریت **jâmâtar**
zon-ă kunda = کنده زانو
zon-ă kunda zän = باکنده زانو = بکسی زدن، «قس؛ زهکوئی در برهان قاطع ذیل؛ همین ماده»
zönü zonu = زانو خط راستیکه بر روی جامه است = توسعه بمعنی هرجیز یکه مثل آن باشد
zibil = تارهای جاروب و نیز بمعنی هرجیز نازکی که جهت خلال کردن دندان بکار می‌برند

zangula = زنگولک- زنگ کوچک
zahar zan = جیخ و فریاد کشیدن و کنایه از قصای حاجت نمودن
zahla = زهر- کنایه از جرأت داشتن = آب شدن زهر از وحشت
zăk = بچه- کودک «خواه پسر و خواه دختر»
zălăk = گوجه‌ای که هنوز نرسیده و کال است و نیز بمعنی هسته آن که هنوز سفت نشده
zêni = اذیت و آزار
zêya = شیر غلیظ پستان زن و حیوانات در آغاز زائیدن و چند روز پس از آن- آغوز، «قس؛ زهک در برهان»
zăşt = بچه‌ای که رشد جسمانی او بکندی انجام می‌گیرد- لاغر و بی‌جهة
zăk = آب بینی- و بمعنی تفاله‌ای است که از انسان در موقع مریضی و مبتلا باسهال بودن دفع می‌شود
zălăq = گرما
zălăq-ă âftâv = شدت گرما
zălzăla = جانوری است پردار که در فصل تابستان و هنگام گرما آواز طولانی دارد می‌گویند آواز اواینتست؛ «موسی موسی - روزی، روزی» یعنی؛ ای موسی (بیغمبر) رزق ما را بفرست - جون معتقدند که او تنها بنده حضرت موسی است و موسی خالقش هست، «قس؛ برهان ذیل؛ زله»
zămăr = مادرزن
zăneş = باد سوزناک

پوست سبز روی گردو را = žümbül
گویند
پوست سبز گردو = žümbül-â gudən
را آنبار دیجتن و از آن جدا کردن
داد و فریاد، «قس» : برهان = žbir
ذیل؛ آثیر و رغار و رخار = žkəla
بانگ و فریاد

س

تکه - تکه‌ای از گل و نان و پلو = sâr
اقمه
نوش‌جان - گوارا = sâzigâr
حشره‌ایست جمهاش از = sâs xore
سوس بزرگتر است
سالم - درست و خوش = sâq
نوعی برنج اعلا = sâlâri
سرحد - نشانه و مرز - علامتی = sâmon
که در مرز دو زمین می‌گذراند تا هشخیص
شود هر یک از آن قطعات از آن کیست
منظور حضرت علی = sâhib-e purd
علیه السلام است
بمعنی ساویدن و تیز شدن داس = sâv
وجاقو وغیره و سنگی که این آلات را روی
آن تیز می‌کنند = sâv-θ səng
مقابل سنگین - کنایه از مردم = sabθk
بی وقار و بمعنی چست و جالاک
سبزی ترشی - خورشی = sab turši
است
نوعی مگس - خرمگس = sapθ1
رأس و نیز در مورد شمارش = sar
حیوانات استعمال می‌شود مثلاً پنچ سر بمعنی
پنچ رأس و غيره

شماه اول سال ۱۷

زبان کوچک = zir zbone
چوب زیرین چهار چوب درب = zir nâl
خانه را گویند zir n'l هم گویند
پرندۀ‌ای است کوچک و کنایه از = zizə
از آدمهای لاغراندام و کوچک، «قس» :
زیگ در برهان قاطع = zigâl
جو بهای لابشدۀ‌ای که از طرف = zir
داخل و خارج اطاق روی دیوار خانه می
گویند در روی آن گل می‌زنند
زمین - گندم زار = zimi
یعنی عدد «سیزده» = ۵۵
فروختن = ziyâda
اسم صوت - صدای پاره شدن پارچه = ziyâd gudən
و کاغذ و نظیر آن = zr
صفت کسیکه گردرو است و با = zqθn
اندک حرف سردی چشمها بش آب می‌افتد
و گلوبیش از غم و غصه می‌گیرد
مادة سفید مایل بزرگ نگی که = zlθk
کنار چشم جمع می‌شود - قی چشم
این دو لفت از توابع = zlθk mlθk
هستند کنایه از افراد کوچک و خرد و
بیعرضه =

ژ

شاخصهای نازک درختان - هیزم = žθgθr
دیز و خرد
کنه و پاره پاره، «قس» : žθendθra
برهان ذیل؛ ژنه = žθendθra
زنگی است که از دیگر مسی = žθng
سفید نگرده بر روی پلو ظاهر می‌شود و
نیز بمعنی کشافت روی دندان = žθng
بر غاله = žθngâl

sar penja zān = مشغولشدن با جیزی
 sar jōr = سر ببالائی - فراز
 sar jīr = سر پائینی - نشیب
 sar catri = زنجیری نقشه‌ای که زنان =
 بس خود می‌بندند. اکنون متروک است
 در اشکورات و نیز بین گالشها متداول
 است و جزء پیرایه محسوب می‌شود
 sar cu = چوبسر - چوبهای نسبت
 کلفت و زمخت و راستیکه روی بام خانه
 می‌گذارند تا رویش «سفال» و «تمالی»
 وغیره بگذارند
 sar xâb zān = اندکی خوابیدن،
 (رک، بماده «دل گرم‌ماشون»)
 sar xordən = تجریبه آموختن - ضرر
 دیدن و پس از ضرر عاقل شدن - مؤدب شدن
 sar xos = عبد الجنه - سنگینی که در =
 خواب، بر مردم افتاد
 sar xmâl = همسن و سال
 sar dabu = سرنوشت و تقدیر - و
 به معنی اشافه‌وزیادی
 sar duj = نخی است که با آن سر جوال و =
 کیسه را میدوزند و می‌بندند
 sardi = نردبان
 sar zān = کشن عموماً کشن مرغ =
 خصوصاً
 sir-ă bēn = سر بریدن
 sar sangin = سفت کسا نیکه موقر =
 و متین و مؤدب هستند
 sar šahr = گستاخ - جسور
 sar šágθrd = هیصر - کسیکه در =
 مکتبخانه در نبود «میرزا» ناظر اعمال
 و رفتار شاگردان است

sar âb šôn = تخلیه شکم کردن - قضای حاجت نمودن
 saržen = سر زدن
 sarâku = واژگون - وارونه =
 سر پیائین و پاهای بهوا
 sar-a garək gitən = سر کسی را =
 گرم کردن - با وعده و وعید کسی را
 دلخوش داشتن
 sar-ă süm = پس از اینکه با آلتی
 بنام «لت» زمین شیار شده را بهن کردد
 چندی بعد با همان «لت» دوباره زمین
 شیار شده را که در آن علف روئیده بهن کرده
 علفهای هرزه را از بین می‌برند تا آماده
 نشاید شود؛ این عمل را «سراسوم» گویند
 sar-ă vijin = پس از اینکه کاه را =
 از داده جدا کردن بروی دانه، کاههای ریزی
 باقی می‌ماند، آن کاههارا «سر او بیجین» گویند
 sarθsta = پنهان - جای امن =
 sarθsta gudən = پنهان کردن - جای امنی گذاشتن
 sar-o kalla dâr = شخص ذینفوذ =
 سرشناس
 sar buni = زمانیکه خواسته باشدند =
 مجمعه یا سینی که تویش چیزی باشد از
 جائی بجا ای حمل بکنند، پارچه‌ای را
 بشکل دایره در می‌آورند و در سرشان
 می‌گذارند و آن شیی عرار و آن می‌گذارند
 این پارچه را «سر بونی» گویند
 sarin, saringa = جائیکه موقع
 خواب سر را با آنجا می‌گذارند
 sar bzir = مؤدب و خجل و شرمنده =
 نیز همنی میدهد

و بمزارع برنده
بمعنی ویلان = safil-o sargardân =
و سرگردان - از اتباع است بدون ذکر
دیگری نمی آید
کسیکه در موقع ناراحتی = sakâbi =
سر و کلافه اش را گم نمی کند، و کسیکه در
موقع خشم و غضب احترام کسی را نگاه
نمدارد
برای محکم نگاهداشتن = sak-θ das =
ستونی در دیوارخانه جویی در دو طرف
آن با «زیر نال» میخ میکنند این چوب
را سکدس گویند
کسی که جائی پلاس شده = sak-θ sar =
و مزاحم باشد
گل مژه (رک) = sak-e gü slâm =
مژه گرفتار شده، باید جلو پنهان گردد
یک پا راست بایستد و هفت دقمه بگوید:
sak-e gü slâm banba γlâm
تا معالجه شود
یک نوع گیاه خزنده = sak-θ vâš =
استخر - تالاب = sal =
پر ندهای است حلال گوشت = salim =
در کنار رودخانه ها فراوان است
درختی است شبیه بدرخت سرو = salm =
میوه ای دارد خوراکی نیست وجوب آن
معطر است و آنرا بجای فتالین بین لباسهای
پشمی میگذارند تا از صدمه « بیید »
مصنون باشد
اسپ زرد رنگ = samand =
بهار که گوسفندان گیاه سبز = sangθl =
میخورند بجای « پشگل »، « سرگین » نرم

ناگهان و بی خبر بر = sar ftərk =
کسی وارد شدن
رئیس ز نافیکه در مزرعه = sar kat =
نشاء میکنند - رئیس نشاء گران
رئیس - سرشر بلک در sar karda =
بازیهای کودکان . sar- â mār نیز به من
معنی است
انتهای باغ و مزرعه و = sar gal =
هزرعه ایکه شیب داشته باشد قسمت بالای
شیب و قله آنرا « سرگل » گویند
بسربساندن ایام و = sar gudən =
معنی سایه کردن
جوپ بالائی جهاد جو به خاذه = sar nâl =
سبزی و برنج سائیده ای = sar vê =
که جهت خوشمزه کردن خورش (مخصوصاً
خروش سبزی) در آن میرینند
معنی پریدن و قدم = sar vôz =
برداشتن از روی چیزی - و نیز بی اعتنا
بودن و توجه نداشتن
بی نمک - صفت افرادی که از sas =
ایشان محبت نمی توان دید
گاهی برای اختلال معده = sas-θ âb =
بی اختیار از دهان آب خارج شود، این
آب را « سس آب » گویند
فقیر و آدمهای رذل و سمج = saYir =
« جوپ کوتاهی است باندازه های saf =
مختلف (دو مترا اندکی بیشتر یا کمتر)
و آنرا در پوشش خانها بر فاصله چوبهای
بزرگ نصب کنند و روی آنرا گل و خاک
رینند و آندایند »
ظرفی که از شاخه های نازک saf =
درختان درست کرده و در آن کود ریخته

زبان و فرهنگ ماقیان

این طرح را «سنگ واژه» گویند
 کنایه از افرادی که = səng šəkθən
 بر سر عقیده خود باشند. و کسانی که در
 معامله نزخ خود را نمی‌شکنند
 آبدهان که بی اختیار از = səθl
 دهان خارج شود
 نور و بمعنی آلت نور مثل: چراغ = su
 فانوس
 کک - حشره موذی = subul
 کنایه = sut-o kur-o pašimon
 از دماغ سوخته شدن
 سرžش - و نیز بمعنی سوهان = suxon
 شیرینی خودرنی و بمعنی اسم ابزاری
 است که در آهنگری جهت تیز کردن داس
 وغیره بکار می‌رود
 گیاهی است که در من اربع برنج = suruf
 میر وید
 اسب کاملاً سفید = surxon
 دشت اول دکاندار = sufta
 مشت گروشدگار (منتها) = suqlu duma
 با مفاصل انگشتان) که بر بدن کسی وارد
 می‌آورند، «سو قول دومه» گویند
 سه پایه آشپزی = su lunga
 آدم خودسر و جسورد = sul tij
 آلتی که برای تراشیدن = sum turāš
 سه اسب و قاطر و... بکار می‌رود تا نعلش
 بنزند
 برای اینکه مقدار آبی که = sunur
 بمزارع میرود، تقسیم آن عادلانه باشد.
 چوبی را داخل نهر قرار هیدهند تا آب
 با اندازه احتیاج مزدده بنهر انحرافی
 برود. از اصطلاحات کشاورزان

و روان میریزند، سرگین به پشمهای بدن شان
 می‌چسبد و گرد و گلو له و ارخشک می‌شود
 و آن گلواهها را «سنگل» گویند
 پر ندهای استشکار آن حرارت = sayite
 سایه = sāyna
 جاروئی که با دسته کردن = sāja
 شاخه های درختان درست می‌کنند خواه
 با برگ باشد و خواه بی برگ، بیشتر در
 اشکورات مرسوم است
 ساره عن اسب و قاطر و خر و نیز = sāra
 درهور د افرادی که صدای گندوه زنده ای
 دارند (درهور ریشه زند)
 صفت آدمهای نمک نشناش = sār-ə bon
 ساکت و خاموش شدن = sākit-â bôn
 و نیز بمعنی سیر شدن
 دام ماهیگیری = sāli
 حومه - منزل - محله و هم sra = sra
 تلفظ می‌شود
 پر ندهای است سیامرنگ که آنرا = sərət
 سیام سرت = siyâ sərət = نیز می‌گویند
 گوشتش حلال است
 فرقه قوت - کشک سیاه = sərj
 سیخ - بوسیله آن جوراب می‌باشد = sərj
 تنبوشه هائی است باندازه نیم = sfâl
 متر (اند کی بیشتر یا کمتر) که از گل
 می‌سازند و نابهانند است پس از بنشته
 کردن در کوره پشت بامرا با آن می‌دوشند
 وقتیکه آب رود کم = səng-ə vâz
 است برای اینکه باید خشک با آنطرف
 رود بروند، سنگهای نسبه بزرگی که
 از روی آن آب نزود بفاصله های معینی
 میگذارند و بعد از روی آن عبور می‌کنند

میانین دستچپ تاس انگشت میانین دست
راست وقتیکه دستها را بطرفین کاملا
بکشایند این را « سینه » یعنی یک
سینه گویند

sīna āb = شنا
sīna āb gudən = شنا کردن
چرمی است که دو سر =
جلو بالان را از طریق سینه اسب و قاطر
وغیره بهم وصل میکند، برای نگهداری
بالان روی اسب کار گذارند تا بالان
نیافتد و یانچر خد

sīna surxe = پرنده ایست، سینه اش
سرخ است و حلال گوشت همیباشد
اسم درختی است - گویند اگر =
باچوب آن کسی را بنزند ادرارش متوقف
میشود

siyâ mā = ماه فروردین
نوعی ترشی گوجه = (آلوچه) که پس از پختن و تبخیر رنگش
سیاه میشود و جهت سیاه کردن بعض
خود رش بکار برند

siyâ ve = گیاهی است که در هزارع
گندم میروید و کنایه از خشکسالی و
نبود حاصل

لکه های سیاه و یاقوه ای = siya sak
رنگی است که روی صورت ظاهر میشود
sôdâ = معامله
sôdâ gudən = معامله کردن
مطابق میل و ذوق و نیز بمعنی = son
هنگام و زمان و در کلمه بی سون بمعنی
طوفانی بودن در ریا
(بقیه دارد)

گه - غایط انسان که قطعه = sunda
قطعه و قرص و خشک باشد، (رک؛ برhan
ذیل؛ سنده)

süs = سپوس آرد
sük = راست - مستقیم
لخت و عور، جوجه ایکه = sül pât
پر و قویش ریخته و یا پر در نیاز و دارد
گیاهی است که با آن بوریا = süm
وحصیر بافند

پر نده است حلال گوشت = sita
آلی است، سه شاخه آهنه که = six
برای صید ماهی بکار می برند بدینتر تیب
که آنرا ببدن ماهی که در رود است
یکدفعه فرو برند نا آنرا زخمی کرده
و دستگیر کنند

مقدار برنج و گندمیکه در = sir
کفچه یک دست جای بگیرد
زنور طلائی، که آفای siftâl =
پروفسور افسار آنرا - stylopyca -
Orien talis تشخیص داده اند (رک؛
فرهنگ گیلکی. ستوده)

صفت مشوقة کمر - siftâl kamar =
باریک

کشیف و نجس در اشکورات بیشتر = sil
مستعمل است simkâ = روپوشی است از حلب که بر
باها میگذارند تا از آمدن باران بدرودن
اطاف جلوگیری کند

پستان گاو و انسان و نیز بمعنی = sîna
صدر، (رک؛ برhan ذیل؛ سینه) و بمعنی
واحد طول است بدین قرار از سرانگشت